

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 5. Stola Immortalitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

Dicamne peccatori lacrymas id esse, quod Mar-
tyri suus est sanguis, dicam enim uero. Dicam, in-
quit Chrysofomus, tibi quid ualeant lacrymæ; at-
tende diligentius. Quid Martyribus maius, qui ani-
nam suam ponunt pro amico suo? grandis gloria
martyrum. Martyres effundunt sanguinem, pecca-
tores effundunt lacrymas. Meretrix illa non fudit
sanguinem, sed fontes lacrymarum profudit, & de-
leuit peccata sua. Et hæc de piarum mentium lacry-
mis, quibus calamus meum imbuit manipulus
Sacerdotalis, pietatis, ac commiserationis insigne.

§. 5.

Stola Immortalitatis.

VBi stolam sibi circumponit sacris ordinibus
 initiatus, ita superos, Deumque compellat.
Redde mihi, Domine, stolam immortalitatis, quam
perdidi in præuaricatione primi parentis. Natura,
 Deusque in prima uniuersi molitione hominem
 ediderat à corpore omninò nudum, probè tamen
 ab innocentia, ceu veste, stolaque tectum.

Ab hac erat illi amœna sedes, ea propè beata Pa-
 radisi regio, in qua molles auræ, zephyri lenes, pu-
 rus, & defecatus aër; blanda omnia, & amabilia.
 Nihil erat quod corpori graue, & noxium, quod
 valetudini, vitæque immortali iniurium appellere
 posset. Hæc bona Adamo dederat orbis infantia,

tota

tota lactea, doli, malive nescia, in qua quamdiu hæserit incertum.

Beatus Ephræm eo labitur, vt velit fœlicem illum innocentia statum, vnum tantum diem durasse; creatus enim homo die veneris hora nona matutina, Paradiso pulsus hora tertia pomeridiana, qua & peccauit: breuis sanè, modicaque voluptas: vna dies, quæ & hominem fœlicem vidit, & miserum luxit; Paradisi colonum, & hospitem habuit, & exulem, extorremque emisit.

To status credidit Adamum altero à creatione die, id est sabbatho peccasse, & amœna regione depulsum. Pererius Paradisi Dominum & cultorem facit ad octo dies, quibus tenuit innocentia, tum octauo peccati reum, & suæ sedis exulem.

Alij quadraginta dies numerant: vt quia lapsis deinde sæculis secundus Adam in deserto fuit quadraginta diebus, dicatur & primus tanto temporis interuallo in Paradisi delitijs fuisse. Alij moram faciunt longiorem, & ducunt in annos: volunt enim tot annis Adamum in Paradiso fuisse, quot in terris Christus, adeoque annis triginta tribus, eoque amplius.

Hæc sententiarum Authorumque inter se pugna facit vt res adhuc sub lite sit, & in alta nocte: Interea dum aspiret dies, certiorque lux veritatis affulgeat, media gradiamur via, dicamusque quod
vero

184 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
vero propius est, Adamum octo diebus in Paradiso
fuisse.

Addamus deinde, quod extra controuersiam est:
peccato illi adhæsisse infana pœnarum monstra,
statim enim eum inuasit labor, sudor, soli maligni-
tas, morborum infanda cohors, mors denique ipsa,
ultima miserabilis vitæ meta, & centrum malo-
rum omnium.

Cum ab innocentia suus esset Adam, & Dei, nec
morbum de nomine nouerat, nec mortis telum:
illum è corpore velut mali officina peccatum euo-
cauit, & hanc Deus in orbem inuexit: sensit enim
illud Dei vindicis fulmen, *Puluis es, & in puluerem
reuerteris.* Ab eo cessit concessa vitæ immortalitas,
& constans beatoris æui tenor, & successit amara
mors, & inconstans, ac varia morborum eluuiæ;
quæ vitam vel miseram facit, vel omninò perdit.

Et quia tanti mali, & auitæ cladis meminit Sa-
cerdos, optatque qua potest, in pristinum gradum
restitui, supplices cœlo manus extendit, oratque.
*Redde mihi Domine stolam immortalitatis, quam
perdidi in prauaricatione primi parentis, & quæ illi
prima fuit, posterisque omnibus prima esse debuit.*

Vbi adolescens ille Prodigus abiit in regio-
nem longinquam, & ab ea qua luxuria, qua fame,
qua miseris exesus, ad se, ad parentem redijt, ab illo
L. 15. audijt: *citò proferte stolam primam.* Eam nimirum
abiecerat

abiecerat infœlix adolescens, paternæ substantiæ, bonorumque mirum quantum prodigus: immemor iniuriæ, memor clementiæ, paternæque commiserationis iterum, iterumque ingeminat illud bonus parens. *Citò proferte stolam primam.* Quæ sit illa? ne crede eam esse vnâ, qua corpus mortale tegitur; sed & aliam maximè qua immortalis ornatur animus; qua summam apud superos inuenit gratiam.

Eam è terris in cœlos ipsos dum efferret Christus, à superis omnibus, à beatarum sedium accolis excepit illud. *Quis est iste qui venit de Edom, tinctus vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine virtutis suæ.* Quis ille si quæris, disces ex Augustino. *Hic est, inquit, ille candidus, & roseus, hic est ille, qui non habuit speciem, neque decorem. Infirmus in laqueo, fortis in spolio; vilis in corpufculo, armatus in prælio; fœdus in morte, pulcher in resurrectione: candidus ex virgine, rubicundus in cruce; fuscus in opprobrio, clarus in cœlo.*

Si rursus quæris vnde ea species, ea lux, quæ sidera vincat, quæ superos omnes atronitos habeat? intelliges esse à stola immortalitatis, quam deuicta morte, calcatis inferis induerat. Si denique cur victi inferi? cur ad pedes abiecta mors? audies, quia *lauit in sanguine vne pallium suum, & stolam suam fuso cruore diluit.*

A a

Erat

Erat ea stola mortale corpus, quod ab immenso illo sanguinis profluio immortalitate donatum est, erat *pallium Ecclesia, quam corpori suo iunxit*, inquit Isidorus vt esset sine labe, sine macula, sine ruga, & quam aliquando immortalitati reddet. Eam dum expectat, & piè ambit Sacerdos, lauet & ipse in sanguine vultus, in sanguine Christi pallium suum, & ab illo vitam hauriet, & stolam quam petit, immortalitatis.

§. 6.

*Cingulum Castitatis.*Ad
Ephes. 6.

HÆc olim forti mente, martioque calamo ad Ephesios Paulus. *State accincti lumbos vestros.* Nimirum iam inde ab ipsis Ecclesiæ cunis, primaque infantia, bella moueri sensit, aduersaque vidit agmina; in quæ ne inermis, & imbellis incurreret Christianus miles, arma cudi, atque expediri iussit, & sua quemque statione consistere. *State*, inquit, *accincti lumbos.* Hæc prima sacrae militiae lex, in eam quisquis venit, ne sese terris abijciat, ne segnis, lentusque sedeat. Sed stet in pedes.

Imperatorem stantem mori oportere censuit ex Antiquis non nemo; ego vero christianum militem & stantem viuere, & stantem mori oportere verius dixero; & certè etiam dixit Apostolus.

Ne quis porrò animo proiectior, eam stationem detrectet, ex eoque damnare audeat, quod hosti
obuia